

[Norlev.]

Henstilling, der har været rettet, om en noget større Kontorholdsgodtgørelse for Kordegne.

Ligeledes tror jeg, det vilde være heldigt, om Menighedsraadet fik en noget sikrere Ret med Hensyn til Indstilling af Graverne og Kordegne. Med Hensyn til Graverne kan enhver se, at det er en meget ringe Løn, der gives dem, ogsaa naar man regner alle Tillæggene med. Graverne er en forholdsvis lille Gruppe, saa lille, at den ikke har Forhandlingsret, og deres Arbejde kan ved de forskellige Kirker være meget varierende, efter som Kirken bruges meget eller lidt paa Søndage; men de er dog bundet, saaledes at de ikke kan paatage sig regelmæssigt Ekstraarbejde til Supplering af den forholdsvis ringe Indtægt. De kan vel ofte faa en lille Ekstra-indtægt ved at passe Menighedslokalerne, men det er vel ikke altid, at de kan faa det, og jeg vil henstille til det Udvalg, som nu skal behandle Lovforslaget, om det ikke var muligt at forhøje Lønnen baade for Kordegne og Graverne mere, end det sker. Det skulde nødvendig være saadan, at disse Mennesker skal sige: ja, Præsterne skal der altid tages Hensyn til, men os, der sidder i de underordnede Stillinger, regner man ikke med! Det vil ikke være saa godt for det fremtidige Samarbejde mellem Præster og Kordegne og Graverne, og derfor retter jeg en indtrængende Henstilling om at tage disse Forhold under grundig Overvejelse.

Kirkeministeren (Hermansen): Jeg er i den lykkelige Situation at kunne takke samtlige Partiers Ordførere for velvillig Behandling af de paagældende Lovforslag.

Til det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen skal jeg sige, at der er jo aabnet Mulighed for Oprettelse af saadanne Tjenestemandstillinger for Kirkebetjente uden for København og Frederiksberg, og det er mit Haab, at de paagældende Menighedsraad i rigt Omfang vil gøre Brug af den Adgang, de her har faaet.

Med Hensyn til det, som det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen bemærkede angaaende § 24, skal jeg tillade mig for ikke at spille Tiden at gøre opmærksom paa, at der er taget Hensyn til det, som det ærede Medlem fremførte, i Bemærkningerne til Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Fabricius lod, som om der ikke var noget at raabe Hurra for med Hensyn til Præsternes Lønninger. Det gør mig egentlig ondt, at det ærede Medlem taler saadan, ogsaa fordi jeg synes,

det er kedeligt, at der, naar en Præst taler om disse Ting, tales paa en saadan Maade, at man kan komme til at tænke paa det gamle Ord om Præstesækken, der aldrig bliver fuld. For jeg synes virkelig, at der er skabt en god Forbedring for Præsterne ved det foreliggende Lovforslag, og jeg vil gerne atter, netop fordi det ærede Medlem synes at holde igen paa det, understrege den danske Præstestands Taknemmelighed, fordi den vil faa denne Forbedring af sine økonomiske Vilkaar.

Samtlige Ordførere, der har berørt § 77, har været enige i det Syn, jeg har anlagt med Hensyn til Indførelse af denne Paragraf, med Undtagelse af det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Aarsag til at være bange for, at denne Paragraf skal blive misbrugt. Jeg tror, den vil blive brugt fornuftigt i de faa Tilfælde, hvor den vil komme til Anvendelse. Jeg tror ikke, at man skal være bange for, at Sladderhistorier skal kunne afgøre saadanne Sager. Provster og Biskopper skulde helst være Folk med Ben i Næsen, der ikke lader sig rende over Ende af den første den bedste Sladderhistorie.

Det ærede Medlem Hr. Paul Holt henstillede til mig at overveje Spørgsmaalet om Huslejetilskuddene her i København. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at de enkelte Menighedsraad i København ikke besidder den Handlingsfrihed, som Menighedsraadene ud over Landet har, fordi det enkelte Menighedsraad ude i Landet har sin Kasse, det er Sognets egne Indtægter, det bestyrer, Penge, der indgaar fra Sognet. Men i København indgaar det hele i en Pulje, og det betyder igen, at der skal udvises større Hensyn. Der er ganske bestemte Regler, hvorefter man gaar frem med Hensyn til Udregning af Huslejetilskuddene, og jeg vil formene, at den Maade, hvorpaa man gaar frem her, er saadan, at der øves den størst mulige Retfærdighed over for Præsterne.

Da det ærede Medlem Frk. Inger Merete Nordentoft indledede sin velvillige Behandling af dette Spørgsmaal med en principiel Betragtning, skal jeg ogsaa tillade mig at slutte denne Forhandling med en principiel Betragtning. Det ærede Medlem sagde, at religiøse Anskuelser er en Privatsag. Dette er selvfølgelig fuldkommen rigtigt, men jeg vil dertil gerne have Lov til at føje, at Kristendom er ingen Privatsag. Kristendom er en offentlig Sag, mere end meget andet, fordi det, at Evangeliet forkyndes, er ikke et Spørgsmaal om Pleje af religiøse Interesser, ikke et Spørgsmaal